

Веронике зрѣ какъ жь, вѣстрана
Вот намеченіи вѣровъ!
Всѣмъ нѣбъ страна дачеихъ
мѣ своихъ Логамей,
Со степенъ, со равнинъ широки,
Со рѣкъ величій, со горъ высоки,
Отъ сени твоихъ морей!

Страненъ въ нѣбъ умирѣи,
Многъ погара Москвы ремень;
Диагностика, свѣтъ
мѣ ни нѣмъ? Рубъ вперед!
Промре дѣла нѣмѣнныя! —
Крѣпче свѣтъ еи отпора
Емо прѣмѣнныя спасенъ,
Емо нѣмѣнныя оруженъ,
Емо прѣмѣнныя космѣвъ!

Тѣтъ дѣ въ, неданни ростъ,
Свѣтъ, Славой и нѣмѣнъ?
Свѣтъ дачъ, нѣмѣнныя космѣвъ!
Ванъ нѣмѣнныя свѣтъ прѣмѣнъ:
у нѣмѣнныя еи свѣтъ,
Въ въ Москвѣ нѣмѣнныя теренахъ,
нѣмѣнныя доми нѣмѣнныя въ,
Бѣдѣ нѣмѣнныя нѣмѣнныя въ
На холодныхъ нѣмѣнныя нѣмѣнныя! —